

Recordança de Jordi Rubió i Lois

Als moments en què la mort l'ha arrabassat, sembla que és oportú i obligat dedicar unes ratlles de "Treballs de la Societat Catalana de Geografia" a recordar la figura de Jordi Rubió i Lois, una persona de gran curiositat i de gran interès pels problemes geogràfics i tan lligada al món de la geografia amb llaços professionals i d'amistat.

Jordi Rubió i Lois havia nascut a Barcelona el 28 de juny de 1926. De la seva etapa d'estudiant de batxillerat sempre havia destacat l'empremta rebuda durant els cursos passats a l'Institut-Escola de la Generalitat de Catalunya, del qual recordava l'ambient i la manera de fer, i, també, el mestratge dels professors Guillem Díaz Plaja i de Joaquim Carreras i Artau a l'Institut Balmes, on acabà el batxillerat quan, al terme de la guerra civil, les autoritats franquistes vencedores clausuraren l'Institut-Escola.

Un cop a la Universitat de Barcelona, Rubió cursà diverses assignatures dels dos primers cursos de Ciències Exactes i Físiques, com a pas previ a l'ingrés a l'Escola d'Arquitectura; seguí els estudis de la Facultat de Filosofia i Lletres, Secció d'Història, on es llicencià l'any 1951. Sempre destacà el mestratge universitari de Jaume Vicens i Vives, d'Albert del Castillo i de Lluís Pericot i la influència que en la seva formació tingué la convivència amb companys com Emili Giralt, Jordi Nadal i Manuel Riu.

Seguí els cursos de literatura catalana i d'història de Catalunya que, de manera clandestina, es continuaven professant als estudis universitaris catalans, amb els professors Jordi Rubió i Balaguer i Ferran Soldevila.

A la Universitat seguí els cursos de doctorat amb Antoni Badia i Margarit (lingüística) i Martí Almagro (història medieval).

De la seva etapa de formació universitària, Jordi Rubió i Lois sempre havia destacat el paper decisiu de tres mestres: en primer lloc, en tots els sentits, destacava el paper de Ramon d'Abadal, amb qui col·laborà en l'elaboració dels mapes, dels índexs i de la identificació de la toponímia medieval de la *Catalunya Carolíngia*; de Jaume Vicens i Vives, amb qui treballà fins el 1960, l'any de la mort de Vicens. Jaume Vicens i Vives li dirigí la Tesi de Llicenciatura (*L'Ateneu Barcelonès a l'època de la Restauració*) i, amb ell, formà part del Comitè de Redacció de la revista "Índice Histórico Español" i del Centre d'Estudis Històrics Internacionals. I, en tercer lloc, reconeixia la influència del seu pare, Jordi Rubió i Balaguer, que li ensenyà la dedicació constant al treball científic.

Durant la seva etapa de formació, Rubió i Lois féu treball de recerca sobre els fons documentals de Sant Benet de Bages, tant a l'Arxiu de la Corona d'Aragó com a la Biblioteca del British Museum.

Actuà com a professor a la Facultat de Lletres (classes pràctiques d'Albert del Castillo i dos cursos d'Història Econòmica Medieval), a la Facultat d'Econòmiques (dos cursos d'Història Econòmica Universal), a la Universitat de Liverpool (dos cursos de lector de català) i a l'escola de Bibliologia (cursos de classificació i indexació).

Durant vint anys es dedicà a la vida editorial (primer a l'editorial Teide i després a les Editorials Noguer i Caralt). D'aquesta etapa recordava i l'enorgullia haver contribuït molt decisivament a l'aparició dels primers llibres d'ensenyament en català durant la dictadura.

Però Jordi Rubió excel·lí en les activitats bibliotecàries i bibliogràfiques que havia iniciat al costat del seu pare. Reorganitzà la Biblioteca del Seminari d'Història, redactà centenars de pàgines del "Índice Histórico Español", preparà les edicions 3a i 4a de l'adaptació catalana de la classificació Decimal Universal, fou professor de classificació i d'indexació a l'Escola de Biblioteconomia i Documentació.

Rubió participà, en l'època del president Tarradellas, en l'obtenció i redacció del decret de traspassos en matèria de biblioteques; col·laborà en la redacció de la Llei de Biblioteques; elaborà innumbrables informes dirigits a l'Institut Català de Bibliografia, a la Biblioteca de Catalunya, al servei de Biblioteques de la Diputació, etc.

També efectuà treballs de cartografia, col·laborà a la *Geografia de Catalunya* dirigida per Lluís Solé i Sabarís en la part del poblament medieval, edità (junt amb Joan Reglà) la *Carta al Baró de la Linde*, pronuncià arreu curses i conferències, etc.

Sempre sentí un interès molt especial pels treballs geogràfics. Havia intervingut en la correcció i adaptació de molts materials geogràfics, tant en la seva etapa en el món editorial com després, i havia seguit d'aprop la vida de la Societat Catalana de Geografia, amb alguns membres de la qual havia mantingut relacions personals i professionals.

Per tot això hem volgut recordar-lo en aquestes pàgines de la revista de la Societat Catalana de Geografia, a rel de la seva mort, com una d'aquelles persones no específicament geògrafs, que contribuïren, amb el seu rigor i la seva dedicació, al desenvolupament de la coneixença geogràfica de Catalunya i de les seves diverses etapes.

Al mateix temps, el volem recordar com un home bo, com l'amic bo i generós, com una d'aquelles persones que ja des de la seva pertinença i participació activa al Front Universitari de Catalunya, havia demostrat una gran fidelitat al país, a la convivència i als valors més duradors de la ciutadania.

LL.C. i S.